

Архієпіскопській чре́з руко́положе́ніє то преподобнійшаго Протерія патріарха Александрийского, исполнісе со слажы, и рече: воля Господня да буде, прави Владыко ио Искаваш по Господню повеленню. И ведна га патріарх направи Григорія священника, после архієпіскопа. Быде чадо оужасно: въ Божественна та слѣжба, кога се посвяташа, лицо то Григоріево измѣниашесе, и та влакашесе скітовидно като бгинь, и скітлакеше благодатию кесватага дѣха, и Твори те мъ излазеше дымъ благовѣннаго мѣра, и ароматъ многоцѣнныхъ, и всичка та церква съ благоуханіе исполнї: това быде во всичка та слѣжба, доклѣ се свѣрши, и на всички те бчи те гле. даха оу святаго Григорія, и оудивлакашасе на бнова чадо преславно. Това видѣха и посланницы те, дѣто бѣха пратени за него Творъ Елезвіа, чадехасе, и царю своемъ после возвѣстїха.

Като се соверши Божественна слѣжба и освященіе то, патріархъ призвѣ всички на бѣдѣ, и като се оутѣшиха дѣхови, испроводи стааго Григорія съ посланницами те, Елезвіесы, и земля со сїе всичкий клиръ церковный, сирѣчъ, священницы, даконы, четицы, пѣвцы, и драги церковны потрѣбы. И въ малъ дні стигна до єдіопїа, и послѣ до Омиритски та страны, и возврадовасе премногъ благочестивый царъ Елезвій за пришествїе то на архієпіскопа Григорія, а най, кога разбрѣ, защо е съ Божественнымъ та влѣніемъ избрани на таа санъ, и защо во времѧ то, кога се рукоополагаше, съ чудесно знаменіе се извѣсти благодать стаага дѣха, дѣто живѣ въ него. И сретна го честнѣ, прїа го любезнѣ, и всичко то царство на него преложи. Хбдеше съ него и царю по всички та градове, ио имаше во Омиритско то царство, созидаша светы та храмове, и оукрашаваше грбове та на скеты та мѣченици, дѣто бѣха заради Христы избѣнни Творъ нечестиваго Дѣнаана, и привѣдеше невѣрны та на крещеніе. Въ Награнѣ градѣ поставиша кнѧза сына стааго мѣченника Ареды, и созидаша церкви прекрасна стаага Христова воскресенія, драга во има престыя Бѣзы, трета стаага мѣченника Ареды, и иже съ нимъ близъ при негова та кѣща, и въ драги градове многъ церкви созидаша скорш, кои то стаий Григорій самъ освящаваше, священницы и дѣаконы поставлакаше, и ввераваше имъ словесны та бѣцы Христовы, и повелакаше добрѡ и Богоугоднѣ да ги пасатъ.

Блаженный же царъ Елезвій довољно времѧ до тридесетъ и шесть мѣсяціи слѣдъ оубѣніе то Дѣнаана во Омиритска та земля се бави, и сїчко добрѣ оустрой, и оуправи, и поискѣ на св旣и престолъ оу єдіопїа даси се вѣрне. Созва прбче со стааго Григорія всички та свой велможи, кнѧзове, и болары, и совѣтницы, и совѣткаше съ него, кога бы избралъ да помаже на царство то Омиритско мѣжа благовѣрна и разѣмна, кротка же и вогово злѣва. Всички та совѣтницы рѣкоха; царю; когд-то знае твоа держава, и когд-ти Богъ Творъ, него постави; защо помежду насъ ни единъ като тѣвѣ разѣмена, и за царский вѣнцы достоинъ. Благочестивый же царь погледна на архієпіскопа, и рече: това е дѣло